

Antwerpen 19 Januari 1969

Lukas 8/40-56

I. Mededelingen:

Wil beginnen met u hartelijk welkom te heten en u allen een gezegend uur toewensen en een goede zondag

Een bijzonder welkom aan Ds. en Mevrouw Möller, onze vrienden predikant van Cappel in Lippe Detmold. Ds. Möller heeft afkomstig uit Oost Duitsland, heeft gestudeerd aan de Vrije Universiteit en door de klassis Bethntheim van onze kerken afgestaan aan de Reformierte Landeskirche van Lippe Detmold. Wij hebben in die 17 jaar dat we elkaar kennen al veel vreugde en ook leed samen gedeeld. We zijn blij dat Hij vanavond in onze dienst wil voorgaan

Zoveel als in zijn vermogen ligt, zal hij in de nederlandse taal spreken, de rest zult u hem gaarne vergeven.

We nodigen u hartelijk uit voor deze namiddagdienst .

2. Gebedsure a.s. Woensdagavond Kerk Groeneborgerlaan Wilrijk.
om 8 uur .

Dan een tweede mededeling/ Over Veertien dagen zondag 2 februari zal die dag in het teken staan van het Werelddiakonaat. Via pers weet u van de onontwijkbare nood in 2/3 van de wereld Zelf leven we in het welvarende europa en het ontbreekt ons aan niets het gaat om ontwikkeling en weet ik niet al. Jamaar het gaat omdat bewoonbaar maken van de aarde. Dat is ~~ixs~~ Gods werk , jamaar wij zijn door hem daartoe geroepen om rozen in woestijnen te plantn venijnige slangen van honger en ziekte te doden.

Laten we die zondag en daarvoor Paulus verzoek indachtig maken

Lees 2COR. 8

2. Votum: Onze hulp is in de naam des Heren, die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouwe houdt tot in eeuwigheid en niet laat varen het werk van zijn handen.
3. Groet Geliefde gemeente ~~xxxxxxxxxxxx~~ Genade zij u en vrede van God den Vader, door Jezus Christus onze Heer, in den gemeenschap van den Heiligen Geest. Amen .
4. Wij zingen Psalm 61/I en 3
5. Wij verootmoedigen ons voor onze God en zingen daarna: ps.62/5
Gebed:

6. Zingen Ps.62/5

Doch toen ze hem bleven vragen, richtte Jezus zich op en zeide: Wie van U zonder zonde is, werpe zich en schreef op de grond. Maar toen zij dit hoorden gingen zij één voor één weg, te beginnen bij de oudsten en zij lieten Jezus alleen met de vrouw. En Jezus richtte zich op en zei tot haar: "Vrouw waar zijn zee, heeft niemand u veroordeeld? En zij zeide: Niemand Heere en Jezus zeide: Ook ik veroordeel u niet. Ga heen zondig van nu af niet meer. Geloof dit evenaglei en leeft in vrede. amen.

8. Gebod ten leven en zingen Psalm 15/I en 4.

Rommelen 12'-9

9. Eerste Schriftlezing 2 Corinthe I/3-II
zingen Psalm 30/ I en 5

10. Tweede Schriftlezing Lukas 8/40 - 56. *40, 41, 42 - 44 - 56.*
zingen na de preek Gezang 48/3

II. preek en Lied

I2; dankgebed en voorbede:

I3 Kollekte Kerk en Radio en T.Vwerk

I4 slotzang . GEZANG 48/4

Onze Vader in de hemel, wij zijn hier samengekomen om U te dienen
gelijk gij dat wilt: Dat wij namelijk ons hart zullen
openzetten voor wat u te zeggen hebt over uw Liefde
~~xxxxxx~~ over wat U van ons verwacht.
Maar deze gehoorzaamheid kunnen wijzelf niet opbrengen
niemand van ons komt daartoe uit eigen kracht en inzicht
Gijzelf alleen kunt ons tot de nieuwe gehoorzaamheid
brengen.
Heer ons leven is zo verward. Toon ons de orde, die Gij
het leven hebt gegeven
Heer onze gedachten zijn zo verstrooid. Wilt gij ze
verzamelen rond uw waarheid

Onze weg is telkens zo donker, zo weinig helder en licht
Ga gij ons voorop met het ook aan ons verschenen licht

Ons geweten klaagt ons aan. Laat ons opstaan zien
dat we mogen opstaan tot U, tot de naaste

Heer Gij zijt de bron van alle goed, Gij schenkt het Licht en een dag
als deze; Gij geeft ons allen ons voedsel; Gij doet ons heden in dit
morgenuur samenzijn

Verbindt ons heden met U, met alle de heiligen, met de mensen op aarde
Laten allen die heden in uw naam samenzijn zich verheugen in uw
liefde, zich opmaken tot een nieuwe dienst aan U, zich bewegen
tot allen die ons nodig hebben

Heer wij bidden U: Wilt u goed en recht maken, wat bij alle zondagswerk
toch weer mis is

Wij vragen het U in de naam van Jezus Christus onze barmhartige
Hogepriester, Amen.

Heer wij danken u voor dit evangelie van uw meegaan met ons
wij danken u voor het bericht dat u de afbraak niet wilt maar
de bouw van ons leven, voorgoed.

Gij kent alle ellende van het leven, alle dingen die als een onweer
over ons losbarsten en ons bestaan stuk maken

Gij weet van alle plagen waarmee we onszelf en andere kwelen
hoe we kollektief en persoonlijk maar wat naast elkaar voortleven
Gij weet hoe groot en klein zich telkens in dienst laten nemen van
terreur en geweld, van verdrukking en benauwing

Doe ons in uw naam opstaan tegen honger en ziekte, tegen geweld
en onverzoenlijkheid. Daarom omdat we uw rijk verwachten
Blijf ons zaligspreeken wan neer we treuren en vredewillen stichten
Erbarm u over Jong en oud, ziek en eenzaam, gewond of gevangen
schuldigen en braven Want gij alleen kunt redden
Doe ons uw kruis u nadragen, onszelf verloochenen
Geef ons rust en geloof bij alles wat ons hoog zit

GELIEFDE GEMEENTE VAN ONZE HERR JEZUS CHRISTUS .

Vorige week zondag hebben we het over die Romeinse Militair gehad
Die hoofman, die Officier, de man met de luidgeroepen bevelen:

Jansen kom hier, Pietersen ga

De man, die weet dat een woord macht heeft, vol gezag is
die weet dat een woord iets geweldigs is, waardoor iets kan
veranderen

Een romeins militair en een heiden. Kan het erger ???

Jamaar wat een geloof blijkt die man te bezitten. Hij verslaat Jezus /
/met zijn eigen woorden /
Dat onvoorwaardelijke geloof aan het Woord van Christus !!!

Hij zegt: Heer, spreek slechts een woord...

spreek slechts een woord uit de verte, en die jongen

van mij zal genezen worden .

Wat een geloof ~~zegt Jezus~~ heeft deze Heiden, zeg Jezus

Vandaag een heel andere man, maar ook weer een hoofdman

wel geen hoofdman met krakende laarzen en een schreeuwstem

Neenggen ^{gallen} Hoofdman van het leger, maar van de synagoge .

een hoofdman van de kerk, een soort dominé

maar ook een man in nood, in grote angst om het leven van zijn
meiske van E I2

Ook een man die het bij Christus zoekt, maar toch lang z'on sterk
geloofstype niet.

Hij de man van de woorden der kerk, vertrouwt die woorden niet zo erg

Hij zegt niet als die heiden: Heer spreek maar uit de verte een woord
neen hij zegt

Heer, kom als t 'u blijft in eigen persoon mee

Kom mee en leg uw eigen hand op haar *Hij wil dat J. haar aanraakt. Niet veel geloof
in d woord.*

Dus eigenlijk van veel minder gehalte .

Nu ja, dat zegt Jezus ook heel vaak: Die van O'st en West de heidenen
zullen u beschamen .

Maar ook deze door angst verteerde man, zoekt het bij deze Heer
en Hij staat daar niet alleen in .

Want ziet u maar hoe heel makkelijk dit verhaal begint

Toen **Jezus terugkeerde, wachtte de schare Hem op**

want ze zagen allen naar Hem uit .

Jezus

Ze staan ~~hem~~ allen op te wachten al die mensen

en in wezen voor het zelfde doel als Jairus

wat een zinnetje

z'on argeloos beginnetje tot dit grote verhaal:

Maar u voelt wel: t' is het opschrift voor het geheel

want in feite moet hij met alleen meegaan , moeten allen hem aanraken

toen Jezus terugkeerde, wachtte de schare Hem op

want ze zagen allen naar Hem uit

Zo mag u deze dag, het leven en de toekomst zien

we zien allen naar hem uit , vandaag opnieuw

en ons wachten is niet tevergeefs: toen Jezus dan terugkeerde

althoewel we telkens met de wachters moeten roepen: hoe lang nog ?

Goed, hij is dan teruggekeerd en dan dringt die éne man zich door

de schare heen naar voren en valt voor hem neer en smeekt

hem om hulp, smeekt hem om mee te gaan

Nu is dat smeken hier een geweldig woord. je kunt het eigenlijk

nauwelijks in de tekst tot uitdrukking brengen

er staat: Heer troost me door uw meegaan. troost me

Dat is wat . Al die mensen staan om Christus heen , maar die éne

spreekt aller nood uit. Dat éne wat ze allen broodnodig

hebben. Hij vertolkt aller nood, aller gevoelen:

Heer troost ons, troost ons door uw meegaan, want wat

we allemaal thuis aan ellende hebben, is niet te zeggen

Dit is één der kernen van dit verhaal:

Dit wat die man onder woorden brengt: **Heer, o Heer troost ons**

Is er dan troost nodig ?

Die kerk altijd met zijn troost. *klinkt zo pindistink!*

en altijd maar dat speculeren op de ellende ?!

wat wilt u dan ?

luistert u dan eens even naar wat hier staat

voor zie naar dat *bericht* plaatje van alle tijden en alle volken en alle plaatsen

"omdat zijn dochter, die twaalf jaar oud was, zijn enige dochter op sterven lag"

Hoort u het ?

Dat schoolmeisje van 12 jaar, dat speelt en zingt en danst en studeert

dat vlindertje met haar ravenzwarte vlechten

met haar donker lachende ogen, die kleine prinses,

dat é n i g e, unieke meisje ligt op sterven

haar kleine slaapkamer, met de blokfluit nog op tafel, is bezig

sterfkamer te worden

is er geen troost nodig bij al deze plaatjes ?

ik bedoel die waarachtige troost ?

niet die wanhoopstroost, die Rachel weigert

die verdovende wijn van de schouderklopjes

die verdovende wijn van de lege praatjes: wat is dit kind niet

bespaard en zie ze er eens vredig bijliggen, wat is de

dood toch schoon en zoet ?

neen zo niet, zo niet, dat is een leugen

geef me als je blijft Rachels schelden en weiegring

omdat haar en de kinderen niet meer zijn

je hart breekt bij dit plaatje

dat plaatje van alle tijden en alle dagen, alle uren en alle plaatsen

~~Watxpiantje~~

Heer troost ons, troost ons door uw meegaan, uw DAAD

Daar komt die man op Jezus af, ^{Jairus} de mond van het hele oudetestament

en hij smeekt de Geliefde ~~Om~~ om te zien naar de liefste in stervensnood
want wat symboliseert dit meisje in haar sterven en haar dood ?

deze twaalfjarige, is het niet de bruid, is het niet Jeruzalem ? ^{omvallen?}

O, Heer troost ons

Maar jairus vraagt om die existentielle troost, die messiaans
gekleurd is, die alles te maken heeft met de gebalde vuist van Christus
die de kaken der vijanden stukslaat, die de tanden uit de muil
van de wolven wegbreekt

Hij vraagt om die troost, die later gefomuleerd is, ^{leidelingen} die enige troost
in leven en sterven, die het lichaam EN de ziel, het ganse bestaan
Heer behoudt haar in leven, zegt Mattheus /aangaan !

Is er troost nodig ?

wie wil het ontkennen, als die mens en mensheid telkens weer
ineenschrompeld tot een bal van ellende en vrees ^{wordt!}
als een bange natte weerloze vogel wat wegkruipt
een nietig verkleumede weerloze proci geslagen door het noodweer

ja zolang er mensen zijn op aarde
zolang de mensen woorden spreken

zolang roepen ze dit KURIE ELEIJSON HEER TROOSTE-ONS

Ja want dwars door alle optimisme heen, blijft dit toch de
gestelde vraag: Wie zal ons troosten, existentieel, daadkrachtig
en daadwerkelijk?

Maar dat bijbelse woord troost is niet alleen van de kant van ^{ons} ~~onze~~ ^{elken onse}
ellendegevuld. Het is ook tegelijkertijd Gods antwoord, Gods Daad
~~waar Paulus dan het overheeft in die lofzang:~~

Dat bijbelse woord troost is niet alleen door onze nood bepaald
 Het is tegelijkertijd uitdrukking van Gods onvergankelijk handelen
 aan ons, aan de mens, waardoor de vreugde terugkeert *+ d'men*

Het is de troost waarvan Paulus tegenover de Corinthiers zingt

"geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus
 de vader der barmhertigheden en de God aller vertroosting
 die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei
 druk zijn, vertroosten kunnen met de troost, waarmee we zelf
 door God vertroost worden

Troost, ja maar verstaat u het goed, *als* ~~de~~ reële Goddelijke daad !

 Jezus zegt Ja en gaat met Jairus op weg.

Maar tegelijk treedt de grote storing op, komt er dat fatale *intermezzo*

Dan komt die vrouw met haar twaalf jarig ziek zijn

schijnbaar de grote storing, schijnbaar wat verwarrand die twee
 verhalen, genezingen door elkaar heen

maar we vergissen ons.

ookal behandelen we die geschiedenis niet, dat is niet vanwege
 het storende element in de tekst. Integendeel

het hoort er onlosmakelijk bij

maar tijdswege kunnen we er niet diep opingaan.

alleen dit: Daar komt die vrouw, 12 jaar is ze ziek

evenlang als het dochttertje van Jairus oud is

12 jaar evenveel jaren als Iarel zonen heeft

het nieuwe Jeruzakem poorten en ook evenveel als de

boom des levens uit Openbaringen vruchten geeft

(de boom wiens bladeren zijn tot genezing der

volkeren)

Daar is een geheimzinnige samenhang tussen dat 12 jarige stervende

meisje, bijna huwbaar en die vrouw, 12 jaar ziek

2 dat haar geschiedenis hier tegelijk verteld wordt heeft zijn diepe zin

want het getal twaalf brengt beide vrouwen bij elkaar, verbindt ze de verhalen van deze twee vrouwen schijnen elkaar te doorkruisen en te verbreken, maar dat is onzin

het is de foto van een en de zelfde zaak, genomen uit een verschillend hoek en verdiept slechts dat ene, dat stralende éne

Dat de Geliefde is gekomen

de Liefste is gekomen tot zijn geliefde

Ik sliep ik sliep maar mijn hart was wakker

hoor mijn geliefde klopt aan

doe open doe open mijn liefste

meisje meisje sta op ...

Twee vrouwen de één twaalf jaar oud en stervend

de ander twaalf jaar ziek

maar deze stervende lente reikt de hand aan deze stervende herfst en ze worden het zinnenbeeld van de vrouw der vrouwen, het hemelse Jeruzalem. *de Bruid v. Christus!*

want de lente van dit meisje wordt gekoppeld aan deze herfst door de nadere landman, de stervende tarwekoreel *Jeun Christus!* en er wordt een einde gemaakt aan 12 jaar tevergeefsheid en 12 jaar onvruchtbaarheid en deze wijnstokken worden ge -ent aan de boom des levens .

De Heer is bezig zijn Liefste te vinden en wakker te kussen

en voorgoed te troosten, zijn bruid

en wie anders is zijn bruid dan wij...????

Dat is het eerste. Maar dat is wat we achteraf wat speels

wat geestig en geestelijk, wat dichterlijk mogen zeggen.

Het tweede wat we moeten zeggen van dat storend intermezzo, is dat het gaat om geloof, om de leerschool van het geloof. Jairus staat te trappelen van ongeduld bij dit alles van die vrouw.

Ja, maar hij is er getuige van hoe die vrouw gelooft magisch gelooft, met een stuk bijgeloof, aanraken van zijn klee... ja, ja mag best zijn, maar ze heeft het toch door dat messiaanse geheim en haar primitieve bijgeloof wordt gerechtvaardigd. Haalt u er de neus niet voor op

voor dat aanraken, typisch antiek volksgeloof neen dan wij?

wie bedoelt u? de synagogeoverste, die hoge hemeer van de kerk? of die zo gelooft!!

die gelooft niet in Jezus Machtig Woord, die gelooft niet dat Jezus doden kan opwekken. Gelooft ook alleen maar in iets zichtbaars: =handoplegging neen want hij heeft haast, kom mee, kom mee nu leeft het kind nog nu is er nog wat aan te doen

Moet hij daarom dat intermezzo ondergaan tot het te laat is?

net als Abraham en al die anderen, wachten en wachten tot het te laat is? *Men om te leren geloven!*

Wat een onmogelijke school, die leerschool van het geloof

want daar komen ze. *De knechten v. Jarius:*

ze heffen hun handen al afwerend op/ Laat maar Meester laat maar laat maar, het is telaat.

en dan gaat hij, dan gaat hij, *Jarius* al de kleur trekt weg uit zijn gezicht dan tuimelt hij in een gat zo diep zo diep:

het is afgelopen, voorbij, voor goed voorbij. *Daar* bruine dansende voetjes, haar wervelende hollende, haar stralend gezichtje, haar dromerige liedjes, haar zich vleien ~~xxx~~ tegen zijn schouder *voorbij*

De spanning is gebroken. Jamaar het is alles voorbij
 De machten hebben het gewonnen. De grote en laatste vijand
 heeft zijn noodweer laten losbarsten op dit mensje, Jairus
 een nat geregend lamgeslagen weerloos vogeltje
 synagogeoverste, geestelijke, leeg, ellendig, man van debijbel

Dan de laatste kern van dit verhaal

Wat is dat? beter Wie is dat ?

De Heer zelf.

Stil hij zegt wat, waarom spraken ze ook ? wat ^{hi} ~~zie~~ Hij dan ?

wie hoorde het, wie ving zijn woorden op ?

ze waren tot hem, die arme Vader gericht, hij hoorde ze:

"Vrees niet, geloof alleen, ze zal behouden worden "

Vrees niet. Het paaswoord. Woord van de overzijde, van die ongeken-
 de dimensie.

Vrees niet, want je vrees begrenst je het uitzicht *Daar je hij niet sien!*

Geloof alleen; Wat geloven ? *Geloof het woord. Hij. Word*

dat staat er niet bij

Jezus staat daar. Dat is een feit.

maar hij deedt nog niets. Neen. Maar dat *Daar Jezus staat* te zien, te erkennen
 is het eerste houvast

maar dat kind is dan toch maar dood. Dat is dan toch maar een on-
 verteerbaar feit. ja.

en toch geloof. wat is dat dan ?

dat is openheid, blijvende gerichtheid op deze Jezus

geloof. dat is het enige wat hij nog kan doen

er blijft hem en ons telkens niets anders over, *dan te geloven*

nu ja dat is het dan ook. Die murfgeslagen man zegt niets

kijkt de heer alleen wat aan, gaat mee, achter hem aan

levert zich aan hem uit, levert zich aan die woorden uit

op hope tegen hoop

Het is nu alleen maar die Heer. Die is de kern hier van alles
 Hij gaat met grote stappen voorop, gevolgd door die vader
 Hij gaat dat doodshuis binnen
 en dringt dwars door het misbaar van de schare heen
 en neemt distantie van al dat lawaaijerige schreeuwigerige, nerveuse
 opgewonden gedoe
 geen woord kwaad van die schare
 ofschoon, ofschoon
 ach die schare reageert steeds op het verkeerde moment
 ze maken misbaar als er getroost moet worden
 ze schreeuwen als ze moeten gaan zingen
 ze lachen als er niets te lachen valt
 ze lachen hem uit om zijn woord: het kind slaapt
 of o ja, o, ja zij zijn de mensen die weten, dat het kind dood is
 en dood is dood!
 en hun gehuil en geweën verandert zomaar in lachend en gillend gejoel
 man je bent gek
 ja, ja ze weten het zo goed dood is dood

Maar hij gaat dieper het huis in
 en laat ze in de waan van dood is dood en de schijnhypothese van slapen
 wat ze achteraf zullen zeggen
 hij gaat verder de gang in
~~zoals~~ hij dad^{delijk} verder die gang in gaat, waar de kleuren
 verdwenen zijn, waar geen ruimte meer is, waar je helemaal alleen
 bent met je zelf, want je hebt er dan zelfs geen lichaam meer
 Hij gaat exemplarisch die kamer al in, waarin hij zelf zodadelijk
 helemaal zal verdwijnen
 Hij gaat verder mee, zover dat Hij niet meer te zien is
 Tot daar, waar Nijhof de dichter van zei/ Ik ga niet uit de hel vandaan
 te zij met Adam samen/ZEG HEM/ IK zal hem niet beschamen.

Hij gaat het hol van de leeuw binnen.

zoals wij eenvoudige mensen- een enkele maal die lange lange gang
mogen doorlopen met al die boorden stilte, met eindelijk aan het
einde, die grote geheimzinnige kamer, de operatiekamer
met die geweldige machines met meters en klokken voor hart en longen
daar waar niemand mag komen dan de intimi
waar een paar ogen in doodsangst je aanstaren
waar een stem buitenwerking is geplaatst
en van achter een scherm krijg je een wenk en je leest met bevende stem
al ga ik door een dal van diepe schaduwen "

maar dat land is alles nog ons land

Hij ging verder , eindeloos verder

Hij selecteert het gezelschap wat meemag

wij moesten allen de kamer uit

alleen die drie en die vader en moeder

waarom niet meer mee? waarom niet meer getuigen mee ?

gelijk we ons op de catechisatie deze week afvroegen:

waarom na Pasen niet verschenen aan Kajafas en Pilatus ?

Hoe zou hij gekund hebben ?

Ward waar kan hij immers anders werken dan binnenskamers ?

ga gij in uw binnekamer, beveelt hij ergens

waar anders kan hij werken dan in die kamer, in die hof van Josef,
aan dat doodstille roerloze meer, in dit kerkje , in uw hart ! *dat geloven mag.*

Maar waar Hij werkt , ontstaat een geheim, een heiligdom , een tempel
en overal waar het stil is en eenzaam voltrekt zich het wonder *van H. God*

Hij is alleen met dat meisje van die radeloze vader

zoals eliza alleen is met dat jongetje van die radeloze moeder

Maar Hij gaat op dit uiterste af, deze vijand, dit teken van Gods toorn
en Hij troost zijn geliefde met zijn strekend woord/ **STA OP STA OP**

o, mijn liefste

Ja de liefde Gods achterhaalt het liefste: zie het kind leeft

Ja de geliefde waagt zich ver voor zijn liefde: *in het hart van de Heer*
 Hij zoekt de laatste oorzaak van alle leed op

en dat ligt diep, heel diep. *O wie dwaansheid oerna liefde de heden*

u weet wat Paulus zegt: het soldij der zonde is de dood

Hij doet het uiterste en betaald daar diep in de gang *met zijn drom.*

drie dagen lang is hij van ons verwijderd

en niemand begrijpt het

neen, want de discipelen wilden alleen maar heerlijkheid zien

daarom moeten ze hier zwijgen

ze mogen enkele malen zijn heerlijkheid over de dood zien

ze mogen erbij aanwezig zijn

maar als ze aanwezig zijn bij zijn doodsangst, dan slapen ze

dan zij ze dood

als Jezus worstelt met zijn eigen dood, kijken ze niet toe

ze zien de prijs niet die voor de overwinning betaald moet worden

daarom moeten ze hier zwijgen

want ze zien niet dat Gods Knecht zonder gerucht op weg is naar

de dood, het uiterste om in de hof levend en wel zijn bruid

te vinden .

Vrees niet, geloof, geloof als Jairus

niet dat we ook opwekkingen zullen beleven

maar dat de Geliefde Leeft en ons zijn liefste gevonden heeft, *en hooft af zijn dag*

Weest dan getroost vanwege dat

en verder, verder zeg het met Paulus

HIJ HEEFT ONS UIT ZULKE GROTE DOOD VERLOST en

hij zal ons verlossen

dat is heel gewoon, dat Hij roepen zal/ KIND KIND STA OP

*in zijn hof om ons
 waakten de hofster*

Dat kleine Kind dat u niet kunt vergeten

Dat grote Kind, dat uw moeder, echtgenoot was *Dat Kind dat u heet, Thien.*

Kind sta op.

amen.